



บทที่ 1

บทนำ

ในปัจจุบันอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อการส่งออกในประเทศไทย ได้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และมีมูลค่าการส่งออกสูงขึ้นเรื่อยมา ซึ่งในขณะนี้อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ก็จัดได้ว่าเป็น อุตสาหกรรมหนึ่งที่น่าจับตามอง เพราะปัจจุบันไทยเริ่มมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับจากนานาชาติว่า เป็นศูนย์กลางการค้าอัญมณีและเครื่องประดับ ที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก เนื่องจากเรามีแรงงานที่มีฝีมือในอุตสาหกรรมประเภทนี้ มีวัตถุดิบที่สำคัญ คือ ทับทิม และไพไรต์ จนขึ้นชื่อว่าเป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้าพลอยของโลก จากเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องประดับและอัญมณีไทยมีคู่แข่งที่ตีมาก ในการขยายตัวต่อไปในอนาคต และยิ่งพร้อมที่จะต้อนรับการลงทุนในอุตสาหกรรมประเภทนี้ได้อีกมาก

และเนื่องจากอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ จัดเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับข้อกับวัสดุที่มีมูลค่าสูง เช่น ทอง เพชร พลอยและอัญมณีต่างๆ อีกทั้งยังมีกระบวนการผลิตที่มีการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบผลิตภัณฑ์บ่อยครั้ง ตามแนวโน้มความต้องการของลูกค้า ซึ่งส่วนมากเป็นการผลิตตามสั่ง (BY ORDER) เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีระบบการควบคุมการผลิตที่รัดกุม และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้งานบริหารการผลิตที่มีคุณภาพ รวมถึงการป้องกันการสูญหายที่อาจจะเกิดขึ้น ในแต่ละกระบวนการผลิต

สภาวะการณ์ของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ

อุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับ ประกอบด้วย อุตสาหกรรมหลัก 3 ประเภท ได้แก่ อุตสาหกรรมเจียระไนเพชร เจียระไนพลอยและเครื่องประดับ ดังต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. อุตสาหกรรมเจียระไนเพชร

เป็นอุตสาหกรรมที่เพิ่งจะเริ่มต้นในประเทศไทยได้ไม่นานนัก โดยโรงงานที่เจียระไนเพชรในเมืองไทยล้วนแต่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนทั้งสิ้นซึ่งในปัจจุบันมีจำนวน 50 โครงการ และมีโรงงานที่เปิดดำเนินการแล้วจำนวน 32 โรงงาน ซึ่งอุตสาหกรรมนี้ยังมีคู่แข่งทางการส่งออกที่ดี เนื่องจากปัจจุบันไทยมีส่วนแบ่งในตลาดโลกเพียงประมาณร้อยละ 1.5 เท่านั้น

2. อุตสาหกรรมเจียรระไนพลอย

เป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้แรงงานจำนวนมาก โดยต้องใช้ทักษะความชำนาญและความประณีตในการผลิต ซึ่งในอุตสาหกรรมประเภทนี้แรงงานไทยเป็นที่ยอมรับว่ามีฝีมือเป็นอันดับหนึ่งของโลก ซึ่งพิสูจน์ได้จากมูลค่าการส่งออกที่ไทยเราส่งออกสู่ตลาดโลกเป็นอันดับหนึ่งมาตลอด ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

3. อุตสาหกรรมเครื่องประดับ

จัดได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น โดยตลอด แม้ในสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้อุตสาหกรรมนี้ประสบผลสำเร็จ ก็คือ แรงงานที่มีฝีมือดี ค่าแรงที่ไม่แพง และการสนับสนุนจากรัฐบาล ปัจจุบันมีผู้ได้รับการส่งเสริมและเปิดดำเนินการแล้ว มีจำนวน 271 โรงงาน อยู่ระหว่างเปิดดำเนินการอีกประมาณ 18 โรงงาน และยังมีโรงงานขนาดเล็กที่ไม่ได้รับการส่งเสริม อีกประมาณ 300 โรงงาน โดยสินค้าที่ผลิตจะมีความหลากหลายมาก ตั้งแต่เครื่องประดับเทียมที่มีราคาถูก ไปจนถึงเครื่องประดับแท้ราคาสูง โดยเครื่องประดับแท้จะทำจากทองคำขาว และเงินฝังอัญมณีแท้ คิดเป็นร้อยละ 93 ของการผลิตทั้งหมด ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 7 จะเป็นเครื่องประดับเทียมที่ทำจากทองเหลือง ดีบุก ตะกั่ว ประดับด้วยอัญมณีเทียม สำหรับผู้ได้รับการส่งเสริมร้อยละ 85 ของจำนวนผู้ประกอบการ จะเป็นการผลิตเครื่องประดับแท้ ส่วนที่เหลือเป็นการผลิตเครื่องประดับเทียมโดยมูลค่าการส่งออกของไทยในอุตสาหกรรมนี้คิดเป็นร้อยละ 10 ของตลาดโลกในปัจจุบัน

ซึ่งจากอุตสาหกรรมหลักดังกล่าว จัดเป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการส่งออก สูงเป็นอันดับ 4 ของสินค้าส่งออกทั้งประเทศ รองจากสินค้ากลุ่มสิ่งทอ กลุ่มคอมพิวเตอร์ ส่วนประกอบ และเครื่องใช้ไฟฟ้า โดยในปี 2535 มีมูลค่าการส่งออก 39,266 ล้านบาท และในปี 2536 จากตัวเลขประมาณการ คาดว่าจะสามารถส่งออกได้ถึง 45,600 ล้านบาท สำหรับในปี 2537 ทางกรมเศรษฐกิจมหัพชาญได้ประมาณการว่า จะสามารถส่งออกได้ถึง 47,500 ล้านบาท ข้อมูลดังแสดงในตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1: มูลค่าการส่งออก และอัตราการขยายตัวของสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ

อัญมณีและ เครื่องประดับ	มูลค่า(ล้านบาท)				อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)		
	2534	2535	2536	2537	2535	2536	2537
เพชรเจียรระไน	10664.4	9513.7	12980	13200	-10.6	36.4	1.69
พลอยและไข่มุกแท้	12834.7	11129.3	11950	12800	-13.3	7.4	7.56
พลอยและไข่มุกเทียม	763.7	819.8	632	800	7.3	-22.9	26.58
เครื่องประดับแท้	12483.5	16038.9	18303	18500	28.5	14.1	1.07
เครื่องประดับเทียม	1443.6	1764.8	1735	2200	22.2	-1.7	26.80
รวม	38189.9	39266.5	45600	47500	2.81	16.1	4.16

หมายเหตุ : ข้อมูลปี 2536 และ 2537 เป็นตัวเลขประมาณการ

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

ตลาดที่สำคัญของผลิตภัณฑ์อัญมณีและเครื่องประดับ คือ สหรัฐอเมริกา ซึ่งมีสัดส่วนตลาดถึงร้อยละ 27.39 รองลงมาคือ ญี่ปุ่น ร้อยละ 20.49 และ เบลเยียม ร้อยละ 10.85 ที่เหลือคือ ฮองกง เยอรมันนี ตะวันออก และ สวิสเซอร์แลนด์ และสำหรับโครงสร้างการส่งออก โดยทั่วไปที่ผ่านมา ร้อยละ 40 เป็นการส่งออกเครื่องประดับ ที่เหลืออีกร้อยละ 60 เป็นการส่งออกเพชรเจียรระไน พลอยและไข่มุก อย่างละเท่าๆกัน

โดยภาพรวมของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับของไทย จะเห็นว่าเรายังมีส่วนแบ่งตลาดโลกอยู่น้อยมาก ประเทศไทยเรายังพร้อมที่จะต้อนรับการลงทุนในอุตสาหกรรมประเภทนี้ได้อีกมาก เพียงแต่ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันขจัดปัญหา ทั้งทางด้านการตลาด และด้านการผลิต

จำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมประเภทเครื่องประดับ

ปัจจุบัน มีผู้ประกอบการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเครื่องประดับที่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐบาล และเปิดดำเนินการแล้วมีจำนวนถึง 271 โรงงาน อยู่ระหว่างเปิดดำเนินการอีกประมาณ 18 โรงงาน และยังมีโรงงานขนาดเล็กที่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมอีกประมาณ 300 โรงงาน โดยสินค้าที่ผลิตจะมีความหลากหลายมาก ตั้งแต่เครื่องประดับราคาถูกไปจนถึงเครื่องประดับแท้ราคาแพง สำหรับบัญชีท้ายกฎกระทรวงอุตสาหกรรม(ปี2535) ของอุตสาหกรรมเครื่องประดับ ที่มีการจัดแบ่งประเภทของอุตสาหกรรม และจำนวนโรงงานผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องประดับตามพระราชบัญญัติโรงงานปีพุทธศักราช 2535 ที่จำแนกตามประเภทโรงงาน เฉพาะในส่วนของอุตสาหกรรมเครื่องประดับ รวมถึงสถิติจำนวนโรงงาน ที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการใหม่ของอุตสาหกรรมประเภทนี้ จะแสดงดังในตารางที่ 1.2 ,1.3 และ 1.4 ตามลำดับ



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1.2 : บัญชีท้ายกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535
(เฉพาะส่วนของอุตสาหกรรมเครื่องประดับ)

ลำดับที่	ประเภท/ชนิดของโรงงาน	ขนาดของโรงงาน		
		จำพวกที่ 1	จำพวกที่ 2	จำพวกที่ 3
84	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับเพชร,พลอยทอง เงิน นาก หรืออัญมณีอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ (1) ทำเป็นเครื่องประดับโดยใช้ เพชร พลอย ไข่มุก ทองคำ ทองคำขาว เงิน นากหรืออัญมณี (2) ทำเครื่องใช้ด้วยทองคำ ทองคำขาว เงิน นาก หรืออะไหล่ทองหรือโลหะที่มีค่า	-เครื่องจักรไม่เกิน 20 แรงม้า และคนงานไม่เกิน 20คน -เครื่องจักรไม่เกิน 20 แรงม้า และคนงานไม่เกิน 20คนไม่มี การชุบ หลอม หล่อโลหะ	- เครื่องจักรไม่เกิน50แรงม้าและคนงานไม่เกิน 50คน - เครื่องจักรไม่เกิน50แรงม้าและคนงานไม่เกิน 50คน ไม่มี การชุบหลอม หล่อโลหะ	-เครื่องจักรเกิน 50แรงม้าหรือคนงานเกิน50คน -เครื่องจักรเกิน 50แรงม้าหรือคนงานเกิน50 คน หรือ โรงงานที่มีการชุบ หล่อโลหะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1.2 : บัญชีท้ายกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535
(เฉพาะส่วนของอุตสาหกรรมเครื่องประดับ) (ต่อ)

ลำดับที่	ประเภท/ชนิดของโรงงาน	ขนาดของโรงงาน		
		จำพวกที่ 1	จำพวกที่ 2	จำพวกที่ 3
84	(3) การตัดเจียรระโน หรือขัดเพชร พลอยหรืออัญมณี	-เครื่องจักรไม่เกิน 20 แรงม้า และคนงานไม่เกิน 20คน	- เครื่องจักรไม่เกิน50แรงม้าและคนงานไม่เกิน 50 คน	-เครื่องจักรเกิน 50แรงม้าหรือคนงานเกิน50 คน
	(4) การเผาหรืออบพลอยและอัญมณีอื่นๆ	-	- โรงงานทุกขนาด	-
	(5) การทำดวงตราหรือเหรียญตราของเครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือเหรียญอื่นๆ	-	-	-โรงงานทุกขนาด

หมายเหตุ : เครื่องหมาย - หมายถึง ไม่จัดอยู่ในจำพวกนี้

ที่มา : รายชื่อโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการ ฝ่ายทะเบียนและสถิติโรงงาน กองควบคุมโรงงาน (ปี 2537)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1.3 : สถิติสะสมแสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบ
กิจการประเภทอุตสาหกรรมเครื่องประดับ

ประเภท	พ.ศ.2534			พ.ศ.2535			พ.ศ.2536			พ.ศ.2537			% เติ ม ลด	%เพิ่มลด	%เพิ่มลด
	กทม.ภูมิภาค	รวม		กทม.ภูมิภาค	รวม		กทม.ภูมิภาค	รวม		กทม.ภูมิภาค	รวม		ปี' 34	ปี'35	ปี'36
84 (1)	174	6	180	206	8	214	235	7	242	263	8	271	50.56	26.64	11.98
84 (2)	11	2	13	11	2	13	11	2	13	11	2	13	-	-	-
84 (3)	109	5	114	111	5	116	117	4	121	127	5	132	15.79	13.79	9.09
84 (4)	1	-	1	1	-	1	1	-	1	1	-	1	-	-	-
84 (5)	10	-	10	10	-	10	10	-	10	10	-	10	-	-	-

- หมายเหตุ : 1. จำนวนโรงงานนี้ ไม่รวมถึงโรงงานในเขตความรับผิดชอบ ของการ
นิคมอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและ
โรงงานอุตสาหกรรมที่จังหวัดเป็นผู้ออกใบอนุญาต
2. จำนวนโรงงานเมื่อสิ้นปี 2537 เป็นโรงงานที่มีใบอนุญาตถูกต้อง
ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535

ที่มา : กองควบคุมโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม TEL. 2456716

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1.4 : สถิติโรงงานที่ได้รับแจ้งและอนุญาตประกอบกิจการใหม่ ปีพ.ศ.2536-2537

พ.ศ.ประเภท	จำนวนโรงงาน						เงินลงทุน (ล้านบาท)						คนงาน (คน)					
	จำพวก2		จำพวก3		รวม		จำพวก2		จำพวก3		รวม		จำพวก2		จำพวก3		รวม	
	กทม.	ภ.ภ.	กทม.	ภ.ภ.	กทม.	ภ.ภ.	กทม.	ภ.ภ.	กทม.	ภ.ภ.	กทม.	ภ.ภ.	กทม.	ภ.ภ.	กทม.	ภ.ภ.	กทม.	ภ.ภ.
2536/84(1)	29	-	4	-	33	-	156.9	-	124.0	-	280.9	-	930	-	304	-	1234	-
2537/84(1)	25	1	3	-	28	1	107.1	11	62.6	-	169.7	11	745	47	211	-	956	47

หมายเหตุ : 84(1) หมายถึง ประเภทของอุตสาหกรรมเครื่องประดับ

ภ.ภ. หมายถึง ส่วนภูมิภาค

ที่มา : ฝ่ายทะเบียนและสถิติโรงงาน กองควบคุมโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม

สภาพปัญหาในอุตสาหกรรมเครื่องประดับ

1. ในแต่ละกระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมเครื่องประดับ จัดได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัสดุที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิดการสูญหายต่างๆเกิดขึ้นได้ ในกรณีที่ระบบควบคุมการผลิตไม่รัดกุม และไม่มีประสิทธิภาพที่ดีพอ

2. เกี่ยวกับการควบคุมงานในระหว่างการผลิต (Work In Process) ของแต่ละหน่วยงาน ยังขาดการติดตามงานในระบบการผลิต ส่งผลให้เกิดความสูญเสียต่อองค์กร เนื่องจากมีงานตกค้างที่ฝ่ายผลิตมาก ทำให้ผลิตไม่ทันตามกำหนดการ ต้องมีการเร่งรัดการผลิตบ่อยๆ

3. ระบบการควบคุมการผลิต ยังไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ ทั้งทางด้านการควบคุมการเบิกใช้วัตถุดิบ การควบคุมการใช้งานของเครื่องมือและอุปกรณ์ การควบคุมของเสีย และวิธีวัดระดับคุณภาพ ฯลฯ

4. เอกสารที่ใช้ในแต่ละหน่วยงานขององค์กร มีมากมายและหลายรูปแบบ ซึ่งจะพยายามสร้างเอกสารขึ้นมาใช้เอง เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ก่อให้เกิดปัญหาในการสื่อสารความหมาย ของรายละเอียดในเอกสาร และไม่ได้กำหนดไว้เป็นมาตรฐานให้เข้าใจตรงกันทุกหน่วยงาน

5. ในองค์กร สภาพการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ มีใช้กันมาก ส่งผลให้เกิดปัญหาขาดความรัดกุมในการควบคุมงานได้

6. เอกสารที่ใช้มีข้อบกพร่องในการนำเสนอรายละเอียดของข้อมูล ทำให้บางหน่วยงานไม่มีข้อมูลที่ครบถ้วน อันจะช่วยสนับสนุนการตัดสินใจงานบางอย่างได้

7. กรณีที่เกิดปัญหาซึ่งส่งผลกระทบต่อการผลิต มักไม่ค่อยมีการแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ หรือกรณีแจ้งให้ทราบ ก็ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาได้ทัน ส่งผลให้ต้องมีการเร่งรัดการผลิตบ่อยๆ

8. ในการวิเคราะห์คำนวณต้นทุนการผลิต จะเป็นลักษณะการประมาณอย่างคร่าวๆ ซึ่งต้องอาศัยผู้มีประสบการณ์ จึงทำให้ไม่สามารถทราบต้นทุนการผลิตที่แท้จริง และไม่อาจจัดจำแนกโครงสร้างของต้นทุนต่างๆได้อย่างถูกต้อง เป็นเหตุให้ข้อมูลที่ระดับผู้บริหารได้รับ มักไม่ถูกต้องชัดเจนตามความต้องการเพื่อใช้ในการตัดสินใจ

9. ยังไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการฝึกอบรมพนักงาน ให้มีการเรียนรู้งาน เพื่อเพิ่มทักษะให้รู้ในแผนกอื่นๆโดยการสลับเปลี่ยนงานในแต่ละจุด หรือเรียนรู้งานเพิ่มเติมภายในแผนก ซึ่งจะมีผลกระทบในกรณีที่ช่างชำนาญงานคนเก่าลาออก ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนบุคลากร ส่งผลเสียหายโดยตรงต่อการผลิต และยังมีผลต่อความยากลำบากที่จะกำหนดบุคคลให้เหมาะสม

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อพัฒนาระบบควบคุมการผลิตในอุตสาหกรรมเครื่องประดับให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาถึงระบบการควบคุมทางการผลิต ที่มีประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมเครื่องประดับ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ได้มุ่งเน้นการควบคุมที่เกี่ยวกับความสูญหายต่างๆในการผลิต และการควบคุมงานในระหว่างการผลิต (WORK IN PROCESS)

2. ศึกษากระบวนการควบคุมทางการผลิต โดยเน้นที่ การจัดและออกแบบระบบเอกสารทางการผลิต เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยในการควบคุมและติดตามงานสำหรับผู้บริหารระดับสูง และระดับผู้ควบคุมงาน

3. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาเฉพาะในส่วนของระบบการผลิตและหน่วยงานบัญชีต้นทุน โดยไม่รวมถึงหน่วยงานทางด้าน บัญชีการเงิน การจัดซื้อ การตลาด และการขาย

ขั้นตอนดำเนินการศึกษาและวิจัย

1. สํารวจงานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลสภาพโดยทั่วไปของอุตสาหกรรมเครื่องประดับ
3. ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและเก็บข้อมูล ที่เกี่ยวกับระบบการดำเนินงานและการควบคุมการผลิตในปัจจุบันของโรงงาน
4. ศึกษาหาวิธีการปรับปรุงระบบการควบคุมการผลิตและติดตามงานของโรงงาน ตัวอย่าง โดยเน้นที่การออกแบบและปรับปรุงระบบเอกสารที่จำเป็น เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ระบบการควบคุม การวางแผนผลิตและการตัดสินใจ
5. เก็บรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ เปรียบเทียบและการประเมินผล
6. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ
7. จัดทำรูปเล่มวิทยานิพนธ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ในการศึกษาเพื่อปรับปรุงระบบการควบคุมการผลิตในอุตสาหกรรมเครื่องประดับ คาดว่าจะได้รับประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. เป็นแนวทางในการปรับปรุงระบบควบคุมการผลิต ของอุตสาหกรรมเครื่องประดับ ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันได้
2. ปรับปรุงระบบการควบคุมการผลิตเดิม และเพิ่มประสิทธิภาพ ของการติดตามงานที่มีประสิทธิภาพ โดยมีส่วนร่วมของโรงงานให้ดีขึ้น
3. ให้เอกสารและระบบการควบคุมการผลิต เพื่อควบคุมความสูญหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการบริหารงานผลิต และการควบคุมต้นทุนการผลิตได้
4. มีข้อมูลพื้นฐานทางด้านการผลิตที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจ ของผู้บริหารและผู้ควบคุมงาน